

УДК 330.322:631.15:005.591.6

М. М. Ігнатенко,
д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-8626-4624>

Є. Ю. Білоусов,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6513-1461>

М. В. Бикало,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-9870-6518>

А. О. Заболотній,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-8160-9462>

DOI: 10.32702/2306-6792.2026.10.224

ІНВЕСТИВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

М. Ihnatenko,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Economics,
Hryhorii Skovoroda University of Pereiaslav
E. Bilousov,
Student of the third (educational and scientific) level of higher education,
Hryhorii Skovoroda University of Pereiaslav
M. Bykalo,
Student of the third (educational and scientific) level of higher education,
Hryhorii Skovoroda University of Pereiaslav
A. Zabolotnij,
Student of the third (educational and scientific) level of higher education,
Hryhorii Skovoroda University of Pereiaslav

INVESTMENT AND MANAGEMENT OF INNOVATIVE DEVELOPMENT IN AGRICULTURAL ENTERPRISES

Стаття присвячена пошуку й обґрунтуванню нових та збільшенню існуючих джерел інвестування й удосконаленню інструментів управління інноваційного розвитку аграрних підприємств. Визначено, що саме інноваційний розвиток, використовуючи цифрові, інформаційні, біотехнологічні переваги економіки знань може забезпечити ефективність та конкурентоспроможність аграрних підприємств, протидіючи умовам невизначеності. Впровадження інновацій вкрай необхідне й для забезпечення виживання агробізнесу шляхом розмінування великих площ сільськогосподарських земель; побудови великих інноваційних сховищ для готової продукції й укриттів для працівників; здійсненні логістичних маршрутів. Однак їх основною місією залишається всебічне удосконалення та розвиток основної діяльності на всіх ланках агропромислового відтворення. З іншої сторони, їх запорукою залишається належне інвесту-

вання та системне управління. Основними джерелами інвестування визначено власні, особливо на рівні малих і середніх підприємств; бюджетна підтримка через співфінансування, компенсації, пільгове оподаткування. Основними формами є стартапи, інноваційно-інвестиційні проекти, бізнес-плани. Їх здійснення та удосконалення використання передбачає результативних інструментів та механізмів управління, а саме визначення напрямів та інвестування інноваційних технологій у рослинництві й тваринництві, організації бізнес-процесів, логістиці й маркетингу. Також йдеться про цифрові платформи для інвестування, цифрові фінансові інструменти, цифрове управління.

This article focuses on identifying and systematizing new investment sources and expanding existing financial resources to ensure the innovative development of agricultural enterprises. Particular attention is paid to improving innovation management tools, since investment support combined with effective management decisions determines agribusiness's ability to adapt to uncertainty. Innovative development, based on digital, informational, biotechnological, and organizational-management advantages of the knowledge economy, is a prerequisite for increasing the efficiency, competitiveness, and sustainability of agricultural enterprises. Innovation is especially important under military risks, disrupted logistics, limited resources, rising production costs, and rapid changes in economic conditions. Innovations are necessary not only for production modernization but also for the survival of agribusiness. This includes demining agricultural land, building storage facilities, creating shelters for workers, developing alternative logistics routes, introducing digital monitoring, and improving safety. At the same time, innovation improves core activities at all stages of agro-industrial production — from production and processing to sales in domestic and foreign markets. The effectiveness of innovative development depends on investment, rational allocation of financial resources, and systematic management of innovation and investment processes. The main sources include enterprises' own funds, especially for small and medium-sized agribusinesses, and budgetary support through co-financing, grants, lending preferences, and tax incentives. The main forms of investment include startups, innovation and investment projects, business plans, and modernization and digitalization programs. Their implementation requires management tools for defining priority investment areas in crop and livestock production and for improving business processes, logistics, marketing, and cooperation with partners. Digital investment platforms, financial instruments, data analytics systems, automated production management, and digital resource monitoring increase transparency, reduce risks, improve management decisions, and help agricultural enterprises respond flexibly to external changes. Thus, investment in innovative development should be viewed as a comprehensive process combining financial support, technological modernization, digitalization, and strategic management.

Ключові слова: аграрні підприємства, інноваційний розвиток, інвестування, інноваційно-інвестиційні проекти, управління, точне землеробство, інформаційні й біотехнології, цифровізація.

Key words: agricultural enterprises, innovative development, investment, innovation and investment projects, management, precision farming, information and biotechnology, digitalization.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Розвиток аграрних підприємств в умовах економіки знань передбачає масштабне використання інноваційних досягнень науки і техніки та інвестування в них. Інвестування інновацій в сільськогосподарському виробництві сприяє зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, зниженню витрат і здешевленню продовольчої продукції і сировини, збільшенню обсягів урожаю і підвищенню ефективності роботи загалом. Саме інноваційний потенціал сільськогосподарських підприємств, який розуміється як сукупність нововведень та їх можливостей на перспективу, дозволяє їм конкурувати на національному та світовому ринках і досягати високих фінансово- та виробничо-економічних показників діяльності.

У структурі інновацій агробізнесу та агро-сфери загалом найбільше значення мають нові енергетичні ресурси та джерела; нові машини, механізми та обладнання; нові добрива і засоби захисту рослин; нові сорти культур і породи тварин; нові засоби зберігання й транспортування готової продукції, її первинної переробки; нові форми організації бізнес-процесів, діяльності, її обліку, аналізу, фінансування й інвестування та управління; новітня реклама, нові бренди, товари та їх реалізація; нові засоби безпеки й інформаційного забезпечення.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Необхідно зазначити, що основні теоретико-методичні положення про сутність і значення інноваційних процесів, особливості та зако-

номірності їх прояву в аграрних підприємствах, їх інвестування й управління висвітлені в працях багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Йдеться про праці Ю. Гаврилюк, Є. Гримак, В. Демидчука, О. Захарчука, М. Ігнатенка, Н. Коваленко, А. Кучер, Ю. Малахової, І. Малиш, В. Мамчура, Л. Мармуль, І. Романюк, Г. Східницької, Г. Студінської, І. Томашук, В. Хареби та інших авторів. Незважаючи на значний доробок названих та інших авторів, існує потреба в подальшому пошуку ефективних шляхів впровадження інновацій у діяльність аграрних підприємств на засадах управління інноваційними проектами. Адже саме інноваційні проекти найбільшим чином відображають специфіку функціонування того або іншого підприємства, його інноваційний потенціал, конкурентні переваги й конкурентоспроможність та завдання розвитку на перспективу.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є визначення змістовної сутності та особливостей інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств, його структури, напрямів і форм, управління та організації для всебічного удосконалення та зростання.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У сучасних умовах функціонування аграрних підприємств інноваційний розвиток набуває значення не лише як інструмент підвищення ефективності виробництва, а й як необхідна умова збереження економічної стійкості, конкурентоспроможності та адаптивності агробізнесу. Воєнні ризики, нестабільність ринкового середовища, порушення логістичних зв'язків, зростання вартості ресурсів і необхідність відновлення виробничого потенціалу зумовлюють потребу в пошуку нових підходів до інвестування інновацій. За таких умов інвестиційне забезпечення має спрямовуватися не лише на оновлення техніки чи впровад-

ження окремих технологічних рішень, а на формування цілісної системи модернізації аграрного виробництва, управління, збуту, логістики та взаємодії з ринком.

Особливого значення набуває поєднання інноваційної діяльності аграрних підприємств із завданнями розвитку сільських територій [1, с. 57]. Інвестиції в інновації здатні забезпечувати не лише внутрішній економічний ефект для підприємств, а й ширший соціально-економічний результат: створення нових робочих місць, підвищення якості життя сільського населення, розвиток інфраструктури, поширення цифрових сервісів, формування нових компетентностей працівників і активізацію підприємницької ініціативи. Саме тому інноваційно-інвестиційні процеси в аграрному секторі доцільно розглядати не ізольовано, а в контексті їх впливу на просторовий, економічний і соціальний розвиток сільських територій.

Водночас ефективність таких процесів залежить від обгрунтованого вибору напрямів інвестування, наявності дієвих управлінських механізмів, доступу до фінансових ресурсів і готовності підприємств до впровадження сучасних технологічних, організаційних та цифрових рішень. Важливо, щоб інноваційні проекти аграрних підприємств були орієнтовані не лише на короткострокове зростання виробничих показників, а й на довгострокове формування стійкої моделі розвитку, яка поєднує економічну результативність, екологічну відповідальність, соціальну значущість і технологічну оновленість. Саме в цьому контексті доцільно визначити основні напрями інноваційної діяльності та очікувані ефекти від їх інвестування.

Інвестиційна підтримка розвитку інновацій в аграрних підприємствах може мати синергетичний ефект для облаштування та організації сільських територій [2, с. 48]. Напрями інноваційної діяльності та види очікуваних ефектів від їх інвестування наведені в Табл. 1. Визначальним вектором інвестування інноваційного розвитку в

Таблиця 1. Напрями розробки та впровадження інноваційно-інвестиційних проектів аграрних підприємств

Напрями розроблення та впровадження інновацій	Важливість для розвитку сільських територій
Впровадження сучасних технологій	Розвиток інфраструктури та підвищення продуктивності праці на селі.
Зміни у способах управління людськими ресурсами	Більш ефективні системи мотивації та стимулювання, підвищена ефективність роботи та здатність людських ресурсів сприймати й впроваджувати інновації.
Навчання, орієнтоване на засвоєння новітніх знань та навичок	Підвищення кваліфікації та продуктивності праці людських ресурсів на селі, виявлення навичок створення інновацій та креативності.
Зміни в організаційній структурі управління розвитком сільських територій	Більша гнучкість, адаптивність до мінливих умов середовища та ефективність системи інноваційного розвитку сільських територій.
Інформатизація	Швидший доступ до інформації, економія часу на виконання функцій, які можуть бути автоматизовані.

Джерело: сформовано авторами.

сучасних умовах є не тільки сфери виробництва, логістики, транспортних комунікацій тощо. Мова йде про забезпечення доступу до товарів і послуг через мобільні пристрої та використання мережі Інтернет, використання програмних продуктів, іншої онлайн інформації та її обробки і аналізу. Тому побудова ефективної інформаційної інфраструктури, що гарантує доступ до мережі Інтернет для агробізнесу і населення сільської місцевості, має бути важливою складовою інвестування та управління інноваційного розвитку аграрних підприємств.

Для повного досягнення цієї інноваційної мети необхідне здійснення напрямів:

- удосконалення та прискорення господарської діяльності в сільській місцевості та оптимізація умов життя сільського населення і працівників за рахунок зниження законодавчих і адміністративних обмежень на використання ІТ-інфраструктури для ведення агробізнесу, придбання програмних продуктів і цифрових фінансових інструментів, реалізації інноваційних ідей;

- цифрове представлення діяльності інститутів державного і регіонального управління, забезпечення легкого доступу до публічної інформації через застосунок "Дія" та додатки до нього, розвиток національної програми "Цифрова держава" загалом;

- забезпечення сприятливих умов, у т.ч. страхування, для інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств шляхом всебічного сприяння використанню їх власних капіталів; бюджетної підтримки, міжнародної підтримки дружніх країн.

У випадку сільських територій продуктової інновації, які можуть істотно вплинути на розвиток агробізнесу, аграрної галузі і власне цих територій, включають цифрові зміни й поліпшення адміністративних послуг, що надаються підприємствам і населенню [3, с. 291]. Завдання інвестування та управління інноваційним розвитком — надати клієнтам нові можливості. У цьому випадку велике значення можуть мати електронні послуги, які значно спрощують роботу і сприяють об'єктивності, чіткості, неупередженості, скороченню людської участі і часу виконання. Однак впровадження сучасних технологій у сільській місцевості вимагає залучення цифрових платформ, придбання необхідного програмного забезпечення й організації курсів і тренінгів для підвищення кваліфікації працівників.

Інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств також повинне сприяти підвищенню ефективності державного управління й місцевого самоврядування. В свою чергу, роз-

будова інноваційної підприємницької культури в сільській місцевості, стимулювання активної участі сільських жителів у суспільній життєдіяльності буде запорукою впровадження інновацій у діяльність аграрних підприємств, принаймні, їх сприятливим чинником [4, с. 308]. Державне регулювання та підтримка інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств має здійснюватися за напрямками: визначення пріоритетних напрямів інвестування інноваційного розвитку; розробка і реалізація державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм; створення нормативно-правової бази, економічних механізмів підтримки та стимулювання інвестування інновацій.

Також це захист прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності; фінансова підтримка інноваційних проєктів; пільгове оподаткування інвестиційних та інноваційних організацій; підтримка функціонування і розвитку сучасної інвестиційної й інноваційної інфраструктури. Названі пропозиції отримали визнання на законодавчому рівні — в Законі України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності України" від 16 жовтня 2012 року № 5460-МЕ (5460-17) [5] та у його доповненнях і змінах у редакції 2024 року.

В аграрному виробництві інноваційні процеси повинні бути спрямовані на збільшення обсягів продукції на основі підвищення родючості ґрунтів, збільшення врожайності культур і продуктивності тварин; поліпшення якості продукції; подолання процесів деградації та руйнування природного середовища та екологізацію галузі; зниження витрат на енергію та ресурси. Вони мають підвищити ефективність зрошуваних і осушуваних земель; забезпечити економію трудових і матеріальних витрат; зберегти і поліпшити екологію навколишнього середовища [6—9]. У зв'язку з цим інноваційна політика в галузі рослинництва повинна ґрунтуватися, насамперед на використанні та вдосконаленні методів селекції, тобто створенні нових сортів сільськогосподарських культур з високим виробничим потенціалом. Також мова йде про впровадження науково обґрунтованих систем землеробства; використання гібридного районованого насіння; відтворення природної родючості ґрунтів та інші меліорації.

Одним з основних напрямків інновацій та їх інвестування є біотехнологічні системи тваринництва з використанням методів генетичної і клітинної інженерії, спрямовані на створення і використання нових порід тварин з поліпшеними продуктивними якостями, стійких до хвороб. Не менш важливими в розвитку інноваційного процесу в тваринництві є технологічні й технічні

інновації, пов'язані з механізацією і автоматизацією виробничих процесів, модернізацією та технічним переозброєнням виробництва, направлені на зростання продуктивності праці й ефективність тваринництва загалом.

Впровадження адаптивних й енерго— та ресурсозберігаючих технологій у тваринництві на основі інноваційної діяльності з широким використанням автоматизації та комп'ютеризації галузі, машині обладнання нового покоління, робототехніки та електронних технологій відновлення і вдосконалення виробництва і технічного потенціалу є визначальним напрямом інноваційного розвитку аграрних підприємств, його інвестування та управління [10, с. 68].

Однак недостатнє фінансування є традиційною проблемою для фундаментальної аграрної науки й прикладних наукових досліджень. Крім нього, на розробку інновацій негативно впливають фактори, пов'язані з системою генерації знань, а саме: невідповідність розміру фінансування обсягам роботи, яку необхідно виконати для коректного завершення дослідження; пасивна участь сільськогосподарських суб'єктів у наукових дослідженнях; незнання вченими іноземних мов, як наслідок, відсутність доступу до міжнародних джерел інформації, недостатнє співробітництво з основними світовими дослідницькими центрами; слабка взаємодія суб'єктів галузевої інноваційної системи в процесі поширення нововведень; недостатній розвиток інформаційно-комунікаційних мереж в агросфері.

Досягнення зростання продуктивності і продовольчої безпеки країни безпосередньо пов'язане з підвищенням ефективності досліджень і передачею сучасних технологій [11—12]. У зв'язку з цим вітчизняна аграрна наука зустрічається з якісно новими викликами, які виражаються у потребі значного розширення наукових досліджень, прискоренні отримання результатів і підвищенні їх якості, активізації міжнародного співробітництва для обміну досвідом. Тому у сільському господарстві повинна бути організована ефективна інноваційна діяльність для вирішення завдань комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, диверсифікації виробництва, глибокої переробки продукції на основі сучасних технологій.

Україна має значні можливості для масштабного освоєння поновлюваних природних ресурсів. Величезна територія, наявність практично всіх типів природно-кліматичних умов роблять її унікальною країною для сталого розвитку інноваційного, кліматоорієнтованого, конкурентоспроможного сільського господарства загалом та аграрних підприємств — зокрема.

Саме наявний природний потенціал, унікальний людський капітал, представлений високоосвіченими, кваліфікованими і толерантними людьми, старанними працівниками вивів її у число провідних аграрних виробників світу. Тому в частині формування високого агроекологічного іміджу України і забезпечення інноваційної моделі розвитку сільського господарства у національному та світовому вимірі потрібно задіяти масштабні інвестиційні та інноваційні заходи.

ВИСНОВКИ

Для забезпечення стійкого й системного інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств необхідно активізувати модернізацію аграрної сфери загалом, її виробничої та сервісної інфраструктури, диверсифікацію діяльності та інтеграційні процеси, забезпечити відродження сільських територій. Важливим напрямом державної підтримки інвестування інновацій має бути створення сприятливих умов для розробки та впровадження інноваційно-інвестиційних проєктів на засадах їх страхування, співфінансування, фінансових компенсацій, пільгового оподаткування.

Основоположними принципами інвестування інноваційного розвитку аграрних підприємств є забезпечення національних інтересів при здійсненні інвестування інноваційної діяльності й розвитку; пріоритет інвестування інновацій для підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств, національної економіки й національної безпеки; рівність суб'єктів інноваційної діяльності в отриманні інвестицій за умов державної підтримки; економічна ефективність і дієвість державної підтримки інновацій; повнота і систематизація, забезпечення постійної взаємодії учасників організації інвестування інноваційного розвитку та управління ним.

Література

1. Захарчук О.В. Інноваційно-інвестиційне забезпечення розвитку сільського господарства України. Економіка АПК. 2020. № 9. С. 53—60.
2. Ігнатенко М.М., Мармуль Л.О., Романюк І.А. Розвиток конкурентних стратегій підприємств в умовах глобалізації ринків. Економічний вісник університету. 2023. Вип. 57. С. 45—51.
3. Гаврилюк Ю.Г. Стратегічне управління інноваційним розвитком аграрних підприємств в контексті сучасних маркетингових тенденцій. Український журнал прикладної економіки та техніки. 2025. Том 10. № 2. С. 289—294.
4. Коваленко Ю., Гримак Є. Перспективи фінансування інноваційного розвитку аграрних підприємств України у післявоєнний пері-

од. Проблеми і перспективи економіки та управління. № 1 (41). 2025. С. 301—312.

5. Закон України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності України". Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 19-20, ст.166. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17#Text>

6. Гончарук І.В., Томашук І.В. Вплив інноваційних процесів на підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств. Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2023. № 1 (63). С. 30—47.

7. Коваленко Н., Малахова Ю. Стратегічне управління інноваційною діяльністю аграрних підприємств України. Економіка та суспільство. 2025. № 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-155> (дата звернення: 06.05.2026).

8. Ігнатенко М.М., Леваєва Л.Ю., Мармунь Л.О. Конкурентні переваги як джерела організаційно-економічних пріоритетів розвитку фермерських господарств і сільськогосподарських підприємств. Агросвіт. 2020. № 10. С. 4—10.

9. Кучер Л., Кучер А., Хареба В., Демидчук В., Східницька Г. Розвиток інноваційної діяльності аграрних підприємств: на шляху до агробізнесу 4.0. Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal. 2023. Vol.9. Pp. 252—286.

10. Романюк І.А., Гаврилюк В.В. Моделі фінансування інноваційних проєктів у сучасному бізнес-середовищі. Інвестиції: практика та досвід. 2024. № 12. С. 66—71.

11. Мамчур В., Студінська Г. Інноваційний розвиток аграрної сфери в умовах реалізації національної системи стійкості. Економіка та суспільство. 2023. Вип. 56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-144> (дата звернення: 06.05.2026).

12. Малиш І.А. Концептуальні підходи до управління інноваційно-інвестиційним забезпеченням розвитку підприємств аграрного сектору. Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2021. № 38. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2021-38-14> (дата звернення: 06.05.2026).

References:

1. Zakharchuk, O.V. (2020), "Innovation and investment support for the development of agriculture in Ukraine", *Ekonomika APK*, vol. 9, pp. 53—60.

2. Ihnatenko, M.M., Marmul, L.O. and Romaniuk, I.A. (2023), "Development of competitive strategies of enterprises in the context of market globalization", *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, vol. 57, pp. 45—51.

3. Havryliuk, Yu.H. (2025), "Strategic management of innovative development of agricultural enterprises in the context of modern marketing trends", *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, vol. 10, no. 2, pp. 289—294.

4. Kovalenko, Yu. and Hrymak, Ye. (2025), "Prospects for financing the innovative development of agricultural enterprises of Ukraine in the post-war period", *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. 1, no. 41, pp. 301—312.

5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine "On priority areas of innovation activity in Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17#Text> (Accessed 6 May 2026).

6. Honcharuk, I.V. and Tomashuk, I.V. (2023), "The influence of innovation processes on increasing the competitiveness of agricultural enterprises", *Ekonomika, finansy, menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*, vol. 1, no. 63, pp. 30—47.

7. Kovalenko, N. and Malakhova, Yu. (2025), "Strategic management of innovative activity of agricultural enterprises of Ukraine", *Ekonomika ta suspilstvo*, [Online], vol. 71. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-155>.

8. Ihnatenko, M.M., Levaieva, L.Yu. and Marmul, L.O. (2020), "Competitive advantages as sources of organizational and economic priorities for the development of farms and agricultural enterprises", *Ahrosvit*, vol. 10, pp. 4—10.

9. Kucher, L., Kucher, A., Khareba, V., Demidchuk, V. and Skhidnytska, H. (2023), "Development of innovative activity of agricultural enterprises: towards agribusiness 4.0", *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*, vol. 9, pp. 252—286.

10. Romaniuk, I.A. and Havryliuk, V.V. (2024), "Models of financing innovative projects in the modern business environment", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 12, pp. 66—71.

11. Mamchur, V. and Studinska, H. (2023), "Innovative development of the agricultural sector in the context of implementing the national resilience system", *Ekonomika ta suspilstvo*, [Online], vol. 56. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-144>.

12. Malysh, I.A. (2021), "Conceptual approaches to managing innovation and investment support for the development of agricultural sector enterprises", *Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*, [Online], vol. 38. <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2021-38-14>.

Отримано редакцією журналу / Received: 09.05.26

Процеженовано / Revised: 14.05.26

Дата публікації / Published: 21.05.26